

ŚMIERĆ.

1.

Chmur schorzałych stare cielska
Nudę sączą na ulicę.
Siwa śmierć obywatelska
Puka w stęchłe okiennice.

Szyby drżą umorusane,
Jakieś szare, jakieś mgliste,
Domy smutne, drzewa pjane,
A zmiłuj się, Jezu Chryste!

Duszą chmury, jak widziadło...
Płot-staruszek się pochyla...
Deszcz, wichrzaste czupiradło,
Zacznie padać lada chwila.

Ze spiekoty żółkły zielska,
Co pod płotem w piachu rosna...
Siwa śmierć obywatelska
Jakoś minę ma żalosa...

Płot-staruszek z śmiercią gwarzy...
Czeka listu panna-młoda,
Pan aptekarz ziółka warzy...
Ostrzy brzytwy golibroda.

2.

Suną miastem jakieś strachy,
Nuda się po domach włóczy...
Ksiądz z doktorem grają w szachy,
Doktor sapie, ksiądz coś mruczy...

A w pokoju smutek chodzi,
W kąty zerka, w gratach szuka — —
— A wyjrzyj no pan dobrodziej,
Co za lichy w okna puka...

„Tere-tere...” — Niby-niby...
„Szach królowi...” — Jest osłonka...
„Jeszcze raz...” — A nawet gdyby...
„Zaraz, zaraz — biorę pionka...”

Grają, bają, a śmierć czeka,
A śmierć siedzi koło płota,
Jeszcze myśli, jeszcze zwleka,
Ruszyć się jej nieochota...

„Ślicznie, ślicznie... idzie konik...”
— Idzie wieża... „Konik capie...”
I coś mruczy ksiądz-kanonik,
A pan doktor ciągle sapie...

3.

„Czemuś oczki zapłakała,
Moja Ty-y-y kochanko miła?”
— Rosła w polu brzoźka biała,
Brzoźkę burza powaliła...

Kumo, kumo, czas do dzieła!...
Błysło... hukło... Deszcz już bryzga...
Śmierć pod boki się ujęła
I do płotu się umizga...

...Chmur schorzałych stare cielska
Strugi sączą na ulicę,
Siwa śmierć obywatelska
Puka w stęchłe okiennice...

— Dobrodzieju, ktoś tam puka...
(Doktor księdzu pionka bierze)
„A niech puka, a niech stuka,
Eskulapciu, biorę wieżę...”

— Dobrodzieju, ano trudno,
Zagapiłem się maleńko,
Twoja partja... (Nudno... nudno...)
„Daj no wino, Marysienko...”

4.

A śmierć śmieje się, chichoce,
Taka straszna... taka blada...
Ku sąsiedzkiej starej kwoce
Czarna suka się podkrada...

Hyc! — skoczyła. Dusi gardło,
Łypie ślepskiem stara suka...
„Mój doktorze... dech mi sparło...”
— Dobrodzieju, ktoś tam puka...

„A niech puka! Nie otworzę!
Pijmy — nasza przyjacielska!”
(Moknie siwa śmierć na dworze,
Moknie śmierć obywatelska...)

A pan doktor zbladł na twarzy...
— Księżu, księżu, do modlitwy!
(Pan aptekarz ziółka warzy,
Golibroda ostrzy brzytwy...)

Biedak-płot na deszczu moknie,
Ktoś gdzieś płacze, ktoś gdzieś biada...
I zasnęła śmierć przy oknie,
Taka straszna, taka blada...

Juljan Tuwim.